

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **R. K.**, bytem P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 10.9.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2012 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.2.2012 č.j. X*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 2.2.2012 není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%.

Žalobce v žalobě ze dne 10.9.2012 mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 18.4.2012, jehož kopie byla připojena, neboť dle něho nebyl správně zhodnocen jím popsáný zdravotní stav, když jej žádný lékař při vstupní prohlídce neuzná schopným danou práci vykonávat; závěrem žádal o nové přezkoumání zdravotního stavu Lékařskou posudkovou komisí.

V *rozhodnutí ze dne 18.4.2012 o zamítnutí námitek* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 6.4.2012 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti; rozhodující příčinou dlouhodobě

nepríznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8a) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%; tomuto zařazení odpovídá oboustranná coxatrosa (lehká porucha); s ohledem na klinický nález byla zvolena horní hranice vymezeného rozpětí, která byla zvýšena o 10% vzhledem k vykonávané profesi dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky, takže celková hodnota činí 25%.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.2.2012* vyplývá, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena tato hodnota o 5%, takže celkově činí 20%. Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň v námitkovém řízení dne 6.4.2012* vyplývá, že žalobce není invalidní, protože k datu vydaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepríznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je také zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 8a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15% a vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, tudíž celkově činí 25%.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 21.9.2012 mimo jiné navrhla odmítnutí žaloby pro opožděnost vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 25.4.2012 a žaloba byla doručena Krajskému soudu v Plzni až dne 10.9.2012. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.4.2012 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 25.4.2012.

Ve svém dalším vyjádření žalovaná dne 10.10.2012 uvedla, že nedopatřením navrhla odmítnutí návrhu pro opožděnost, ačkoliv byla žaloba poprvé podána již dne 15.6.2012 u Okresního soudu v Plzni-město, který řízení zastavil usnesením ze dne 26.7.2012 č.j. 13C 41/2012 a to nabylo právní moci dne 5.9.2012, takže žaloba byla podaná žalobcem včas. V předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepríznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení, proto byl navržen důkaz posudkem příslušné Posudkové komise MPSV ČR (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění.

Po doručení vyjádření žalované ze dne 10.10.2012 žalobce v podání dne 17.10.2012 zdůraznil, že žalobu podal včas a není důvod k jejímu odmítnutí pro opožděnost (*až poté bylo žalobci doručeno vyjádření žalované ze dne 10.10.2012*).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.

Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Zdejší soud proto požádal PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 13.11.2012 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie; žalobce byl přítomen dne 12. a 13.11.2012, kdy byl vyšetřen ortopedem i neurologem. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* (18.4.2012) byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 16.4.2012 neurologickým vyšetřením*. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle komise stav po centrální mozkové příhodě s residuální lehkou levostrannou hemiparesou, pro kterou v obecné rovině není schopen těžké práce, práce v nepříznivých klimatických podmínkách, práce spojené s dlouhou chůzí či stáním, náročné na jemnou motoriku obou rukou, ve statické poloze bez možnosti střídát polohy a ve stresu; je schopen lehké práce a v omezeném časovém úseku práce středně těžké, práce v suchu, teple a v klidu s možností střídát polohy a práce s vyloučením delší chůze. Dle komise je u žalobce vhodná rekvalifikace např. jednoduché operace na PC typu skladové hospodářství, kompletační práce s možností odpočinku, distribuce lehčího zboží apod. PK MPSV zhodnotila všechny dostupné nálezy; co do zhodnocení funkčního dopadu postižení však bylo nejhodnotnější vlastní vyšetření v komisi, kdy bylo zjištěno, že u žalobce přetrvává lehká levostranná hemiparesa s trvajícím oslabením levostranných končetin s neobratností jemné motoriky levé ruky (neobratná špetka) u nedominantní končetiny a dále pokud se týče ortopedického postižení po oboustranných TEP kyčelních kloubů je funkční omezení lehkého stupně vpravo a funkční omezení levého kyčelního kloubu lze hodnotit až jako středně těžké dle ortopeda. Po cévním mozkovém ictu dle psychiatrického vyšetření byl zjištěn anxiosně depresivní syndrom i s počínajícím organosyndromem cévní etiologie. Za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s větším celkovým funkčním dopadem považuje komise stav po cévní mozkové příhodě s lehkou levostrannou hemiparesou (přetrvávající slabost levostranných končetin a počínající organosyndrom). Na rozdíl od OSSZ i řízení o námitkách hodnotila PK MPSV míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly VI, položky 8h) přílohy vyhlášky na horní hranici rozmezí 20-30%, tj. 30%, protože se jedná o postižení lehké se zhoršenou obratností končetin u manuálního pracovníka (posuzován jako zámečnický), kterou navýšila o 10% dle § 3 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení, a to stavu po TEP obou kyčelních kloubů, kdy na levé končetině je zjištěn funkční dopad postižení až středně těžký a také zhodnotila i anxiosně depresivní stav s počínajícím organosyndromem, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Závěrem komise uvedla, že nelze hodnotit dle položky 8i), neboť se nejedná o hemiparesu středně těžkou, kdy se jedná o omezení hybnosti závažné, s porušením úchopové schopnosti ruky, o závažnou poruchu stoje a chůze a závažné omezení celkové výkonnosti. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Dne 26.11.2012 bylo zdejšímu soudu doručeno usnesení PK MPSV o opravě vady posudku ze dne 22.11.2012, v němž bylo uvedeno, že se posudek opravuje – doplňuje tak, že žalobce byl uznán invalidní ke dni 16.4.2012, protože v žalobcem doručeném neurologickém nálezu ze dne 16.4.2012 (*MUDr. X*) soudu byla prokázána lehká levostranná hemiparéza, v Mingazzini instabilita LHK a pokles LDK do 10 cm, na HK méně obratná špetka vlevo, chůze topornější vlevo, tedy celkově patrná převaha poškození na levostranných končetinách

a tento nále z koreluje s vlastním vyšetřením PK MPSV.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem* pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v této věci *k datu 18.4.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.11.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 16.4.2012*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2012 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc**

vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 16.4.2012 a tedy i k 18.4.2012 již odpovídal prvnímu stupni invalidity, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 16.4.2012, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 13.11.2012 (ve spojení s usnesením ze dne 22.11.2012), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 42/2012 ze dne 28.2.2013, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění - § 40 odst. 1, 2 zákona.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. února 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně